

Kanada se stala světovou jedničkou v asistovaných sebevraždách. Jen loni kanadská vláda pomohla eutanázovat 10 000 lidí. Letos přijímá dokonce už i zákon o eutanázii dětí a kojenců...

- CZ24 News | 7. listopadu 2022

KANADA: V Kanadě je nyní zcela zákonné provádět [asistovanou sebevraždu](#) díky tzv. „Billu C-14“, známému také jako zákon o lékařské pomoci při umírání (neboli tzv. MAiD). Každý Kanadán, který by mohl prokázat, že jeho smrt je „přiměřeně předvídatelná“, by tak byl považován za způsobilého.

V roce 2017, tedy hned první celý rok po přijetí MAiD, tak vládní studie uvedla, že se 2 838 lidí rozhodlo pro asistovanou sebevraždu. Do roku 2021 tato čísla raketově vzrostla až na 10 064, což již představuje více než tři procenta všech úmrtí v Kanadě toho samého roku.

Bylo již zaznamenáno celkem 31 664 úmrtí dle MAiD a velká většina osob byla ve věku 65 až 80 let, když šli dobrovolně zemřít.

V roce 2017 bylo ve věkové skupině 18 až 45 let pouze 34 úmrtí na MAiD. V roce 2018 se tento počet zvýšil na 49 úmrtí; pak 103 úmrtí v roce 2019; 118 úmrtí v roce 2022; a 139 úmrtí v roce 2021. Dnes

dokonce tisíce lidí, kteří by mohli žít ještě mnoho let, žádají o asistovanou sebevraždu. Ale sami lékaři, kteří zaujímají stále liberálnější pohled na definici toho, co je považováno za „rozumně předvídatelnou“ smrt, mohli poměrně významně přispět k nárůstu žádostí. Toto je jen vedlejší produkt lékařského fašismu, který právě v Kanadě neuvěřitelně narůstá.

Podle Rupy Subramanya, nezávislého publicisty pro *National Post* a *Nikkei Asia*, tak vláda v roce 2021 upravila původní legislativu a uvedla, že o MAiD lze nyní dokonce žádat i tehdy, když smrt není až tak úplně rozumně předvídatelná. „Tato druhá skupina žadatelů prostě musela jenom prokázat, že jsou ve stavu, který je pro ně nadále „neúnosný“ a „nemůže být nijak zmírněn za podmínek, které ještě považují za přijatelné.“

V březnu 2023 pak plánuje vláda premiéra Justina Trudeaua ještě více [rozšířit okruh způsobilých sebevražd](#), aby zahrnoval také duševně nemocné a „zralé nezletilé“. Tento krok ovšem již způsobil i různé poměrně negativní reakce. Lékařka paliativní péče Dr. Dawn Daviesová, před tím podporovatelka MAiD, když byla poprvé tázána na nový zákon, tak řekla, že se velmi obává, kam až to může vést. Dokázala si prý představit, že například děti s poruchami osobnosti nebo s jinými duševními problémy klidně říkají, že chtějí zemřít.

„Někteří z nich to možná sice budou myslet vážně, ale někteří rozhodně ne,“ řekla. „A my nebudeme nutně pokaždé přesně schopni rozeznat, kdo je kdo.“

Advokát **Hugh Scher, zakladatel Scher Law Professional Corporation**, se k tomu vyjádřil, že když jiné země zkoumaly možnosti rozšíření asistované sebevraždy na nezletilé, tak jejich vlády trvaly minimálně na docela dost podstatných zárukách, a to samozřejmě včetně upozornění rodičů dítěte a jejich nezbytného souhlasu.

„Kanada je dnes připravena stát se tím vůbec nejtolerantnějším režimem eutanazie na světě, a to i pro nezletilé a osoby s pouze psychiatrickým onemocněním, protože již odstranila předvídatelnost smrti nebo terminálního onemocnění jako základní podmínku pro přístup k eutanazii nebo asistované sebevraždě,“ řekl k tomu Scher. Jistá kanadská skupina hospiců dnes tlačí na normalizaci eutanazie dětí, které prý „trpí“, jenže mnohé z nich bohužel právě kvůli zraněním způsobeným vakcínou

Matka zachrání syna před asistovanou sebevraždou

Scher je také právním poradcem paní Margaret Marsillové, matky, která zjistila, že její syn již měl schůzku s lékařem, který by mu usnadnil jeho vlastní smrt. Marsilla poté dělá vše, co může, jen aby ho zachránila.

Podle *LifeSiteNews* tak její syn Kiano Vafaeian již osobně potvrdil, že Dr. Joshua Tepper ukončil jakoukoli formu podpory mladíkova pokusu ukončit svůj vlastní život prostřednictvím MAiD, a to hlavně díky kampani jeho matky Margaret na sociálních sítích, která kromě jiného zahrnovala také petici zveřejněnou na Change.org a CitizenGo. .

Kiano, 23 let, byl v depresi, diabetik a ztratil zrak na jednom oku. Neměl práci ani přítelkyni. Marsilla se dostala k e-mailu svého syna 7. září a z něj se dozvěděla, že jeho smrt byla naplánována již na 22. září.

„Potvrzuji následující načasování: Dostavte se prosím v 8:30. Sestru poprosím v 8:45 a proceduru zahájím kolem 9:00. Procedura bude dokončena několik minut po jejím zahájení,“ uvedl lékař v e-mailu. Postup by pak zahrnoval podání dvou léků: prvního, činidla vyvolávajícího kóma; pak by neuromuskulární blokátor zastavil Kianovo dýchání. Byl by mrtvý asi za pět až 10 minut.

16. září poslal Tepper Marsille SMS, že odložil smrt jejího syna na 28. září. Po pěti dnech jí lékař znovu napsal, že s tím nesouhlasí a dal od celé záležitosti ruce pryč. Zjevně již raději nechtěl mít s Kianem vůbec nic společného.

Federální vláda Kanady ale dnes hodlá dokonce jít ještě o něco dál a již přichází dokonce s plány na legalizaci eutanazie kojenců .

Pouze sedm zemí světa zatím legálně povoluje eutanazii, je to Belgie, Kanada, Kolumbie, Lucembursko, Nizozemsko, Nový Zéland a Španělsko. Z nich jsou kanadské zákony o eutanazii pravděpodobně ty vůbec nejtolerantnější . Eutanazie je také ještě legální v několika australských státech.

Kanadské zákony o eutanazii jsou ovšem relativně nové, tato praxe zde byla legalizována až v roce 2016 proto, aby umožnila dospělým a svéprávným lidem, například nevyléčitelně nemocným pacientům s nesnesitelnou bolestí a bez jakékoliv možnosti uzdravení dobrovolně ukončit svůj život za asistence a s pomocí lékařů. Požadavky na kvalifikaci pro legální eutanazii se však od té doby naprosto neskutečně uvolnily. Kanada se tak dnes jednoznačně stala hlavním světovým místem pro asistované sebevraždy neboli eutanázie.

Dnes tak vlastně každý dospělý, který si může nárokovat jakoukoli formu strádání a to nejen v důsledku nějaké vážné nemoci, nebo zdravotního postižení, tak může mít nárok na dobrovolnou sebevraždu za asistence lékaře , a to zcela bez ohledu na to, jak závažné ve skutečnosti mohou být tyto jeho zdravotní obavy. Ministr zdravotnictví Jean-Yves Duclos k tomu řekl, že kanadské protokoly o eutanazii „uznávají práva všech osob... a také přirozenou a stejnou hodnotu každého života“.

Nedávno vydala Quebecká College of Physicians své prohlášení, v němž deklarovala svoji podporu eutanázii kojenců, kteří prodělali „vážné poškození zdraví“, u kterých je průměrná délka života „v podstatě nulová“. Skupina zároveň doporučila vládě, aby zákony Kanady o lékařské pomoci při umírání (MAID) byly změněny tak, aby tyto případy eutanázie kojenců umožňovaly.

Toto doporučení bohužel rovnou převzalo mnoho kanadských rodičů. Lékaři uvedli, že „konkrétní a explicitní žádosti o MAID přišly od rodičů s velmi malými dětmi“.

Dr. David Lysecki, specialista na pediatrickou paliativní péči na katedře pediatrie na *McMaster University* v Ontariu, řekl, že obdržel žádosti od rodičů, kteří usilují o usmrcení svého dítěte, i když s dostatečnou lékařskou podporou bychom je leckdy mohli udržet ještě dlouhá léta naživu.“

„Ale takové dítě by stejně nejspíš nikdy nebylo schopno zpracovat vnější svět nějakým vědomým způsobem,“ pokračoval. „Některé rodiny se ptají: Jestli na konci tohoto stejně zemřou, možná za tři týdny, a my nevěříme, že mezi smrtí a okamžikem teď budou mít jakékoliv smysluplné pozitivní zážitky, proč bychom měli všichni procházet tímto obdobím bolestivého čekání?“

Zastánci kojenecké eutanazie tvrdí, že je „milosrdné“ zabíjet děti

Dr. Alain Naud, rodinný lékař a klinický profesor na *Laval University* v Quebecu a jeden z nejhlasitějších zastánců eutanazie v této provincii, řekl, že možnost poskytnout kojencům lékařsky asistovanou smrt by byla dána pouze těm dětem, které stejně již nebudou dlouho žít. a ne jen tak nějakému dítěti s jakýmkoliv postižením.

„Vůbec nemluvíme o dětech narozených s handicapem,“ prohlásil Naud. „Ve skutečnosti mluvíme o situacích, které jsou hned při narození neslučitelné se životem a to ani v krátkodobém horizontu ,

například v řádu dnů, týdnů nebo měsíců.“

Ale i toto údajné omezení návrhu na legalizaci kojenecké eutanazie se setkala se značným odporem. *Profesor a bioetik Kerry Bowman z University of Toronto* poukázal například na to, že takový krok by byl v rozporu s přáními a hodnotami pacienta – kojence – a rodičům by jen těžko prospěl.

„Podívejte, chápu, to je to, co děláme, že to dělají rodiče – rozhodují za děti,“ řekl Bowman. „Ale není to tak jasné a čisté rozlišení, alespoň vzato eticky, jako když někdo třeba řekne: „Žiju s touto bolestí 15 let a už to nedokážu.“ To je velmi odlišné od hádání, co si myslíte, že by dítě chtělo.“

Baxter Dmitry, který píše pro *NewsPunch*, nesouhlasí ani s názorem, že eutanazie kojenců je „aktem milosrdenství“. Tvrdí naopak, že kojenci, na rozdíl od dospělých, nejsou ještě schopni poskytnout svůj svobodný souhlas se svou vlastní smrtí.

Místo toho Dmitry doporučuje, aby zastánci eutanazie přesunuli své zdroje na poskytování kvalitnější paliativní a komfortní péče pro nevléčitelně nemocné děti. Kromě toho doporučuje najímání specializovaných lékařů, „kteří uznávají důstojnost a hodnotu každého jednoho dítěte“ a zřízení silnějších systémů podpory pro ty rodiče, kteří pečují o postižené děti.

AUTOR: Belle Carter

[ZDROJ](#)

Překlad: Myšpule/myspulesvet.org